

محبوب آذربایجان

درباره سیدمحمدعلی آل‌هاشم امام جمعه شهید تبریز و زندگی سیاسی و مذهبی او

فرار از ریزش

امیدواری تحلیلگران بازار سرمایه به تغییر روند برخورد دستوری با بورس

دیپلمات عصر نگاه به شرق

درباره حسین امیرعبداللہیان وزیر شهید امور خارجه و کارنامه سیاسی و دیپلماتیک او

۲۱ سقوط

بازخوانی سوانح هوایی که برای رهبران کشورهای مختلف رخ داده است

ارزیابی فعالان سیاسی از شرایط پس از
شهادت سید ابراهیم رئیسی
و اهمیت دوران ۵۰ روزه تا انتخاب رئیس جمهور جدید

مقطع حساس

سر مقاله امروز را با تسلیت درگذشت آقای رئیسی و هیئت همراه آغاز می‌کنیم. رخدادی که واکنش‌های گسترده داخلی و خارجی را در پی داشت و سران کشورها و شخصیت‌ها و جریان‌های مختلف سیاسی، حوزوی، فرهنگی و علمی کشور یا انتشار پیام‌هایی ناثر و تأسف خود را نسبت به آن، اعلام کردند. این واکنش‌های گسترده داخلی و خارجی البته می‌تواند فرصتی برای تقویت وحدت و انسجام در داخل کشور و نیز کاهش تهدیدها و فشارها در سطح منطقه‌ای و بین‌المللی باشد که در روزهای آینده بیشتر درباره آن سخن خواهیم گفت. اما درباره خود سانحه سقوط بالگرد حامل رئیس جمهور چند نکته وجود دارد که جا دارد اکنون که دستور پیگیری علل حادثه از سوی ریاست ستادکل نیروهای مسلح نیز صادر شده، مورد توجه و تأمل قرار گیرد. اولین مورد تأسف بار که در هر حادثه و رخداد مهمی تکرار می‌شود، به نحوه اطلاع‌رسانی رسمی مربوط می‌شود. این مشکل اساسی در ساختار اطلاع‌رسانی ایران است که هیچ‌گاه نتوانسته یک سخنگوی معین برای هر بحرانی تعیین و تمام اطلاعات از طرف وی منتشر شود. در نتیجه هرکس برای خود شیرینی یا از روی احساس مسئولیت، هر رطب و یابسی را به هم می‌بافد و راست و دروغ را به نام خبر منتشر می‌کند و همین پدیده موجب شکل‌گیری شایعات عجیب و غریب می‌شود. این پدیده ناهمگون، پیش از این در ماجرای سقوط هواپیمای اوکراینی نیز به‌وضوح دیده می‌شد که انواع اخبار خلاف واقع و جعلی از سوی خبرگزاری‌ها و منابع رسمی منتشر شد که به‌وضوح موجب بی‌اعتمادی مردم به نظام اطلاع‌رسانی رسمی شد. جالب است که در سانحه اخیر نیز اعلام شد که مسئولین قضایی برخی فعالان رسانه‌ای را که با تولید محتوا درباره وقوع این حادثه، اخبار کذب منتشر کرده‌اند، احضار کرده‌اند و به آنان تذکر داده شده است. در حالی که بخش مهمی از این اخبار کذب از سوی دست‌اندرکاران و رسانه‌های رسمی منتشر می‌شد و حتی در روز بعد هم ادامه یافت. اخباری که موجب وهن نظام اطلاع‌رسانی کشور است و علت آن نیز فقدان مرجعیت واحد رسمی برای اطلاع‌رسانی در این گونه موارد است. نمونه‌هایی چون حرکت رئیس جمهور پس از سانحه با خودرو به سوی تبریز، سلامت بودن حال آقای رئیسی، صحبت تلفنی با برخی افراد هیئت پس از حادثه، برگزاری جلسه شورایی امنیت ملی و... نمونه‌هایی از این خبررسانی ناامیدکننده هستند. تحلیل این وضعیت رسانه‌ای ما را به نقطه ضعف اصلی ساختار موجود رهنمون می‌کند. موضوع دوم، عدم تمایز میان احساسات فردی با مسائل کلان کشور است. طبیعتاً، قرار نیست که همه مردم نسبت به چنین رخدادهایی یکسان احساسات خود را بروز دهند، همچنان که در مواجهه با فوت افراد عادی هم این قاعده را رعایت می‌کنیم. به‌طور قطع، اغلب مردم از وضعیت کنونی کشور ناراضی هستند و نسبت به دولت و ریاست جمهوری هم نقدهای جدی دارند. با این ملاحظات، واکنش‌های مانسبت به مسائل کلان کشور باید تابع معیارهای عقلانی و منافع ملی باشد. موضوع سوم که بی‌ارتباط با دو موضوع قبلی نیست، ضرورت توضیح کافی درباره علل و چرایی وقوع این حادثه است. ارجاع به اینکه پاسخ به چرایی این رخداد، زمان بر است؛ کافی نیست. این درست است که پاسخ نهایی و مستند نیازمند زمان کافی است. ولی رفع برخی از ابهامات خبری و ارائه اخبار دقیق، مقدمه لازم برای منتظر بودن شنیدن گزارش نهایی است. در غیر این صورت، پذیرش شایعات و اخبار بر اذهان مردم غلبه خواهد کرد و مانع از پذیرش هر گزارش مستند و دقیقی خواهد شد.

سه نکته درباره حادثه اخیر

رفتن شهادت‌گونه

پیام مقام معظم رهبری
مراجع تقلید
و سیاستمداران ایران و جهان
در یادبود سید ابراهیم رئیسی

تکانه یا تغییر؟

یادداشتی از **مهرداد خدیو**
درباره تأثیرپذیری چهار نهاد کشور
از سانحه اخیر

از سوی رئیس ستادکل نیروهای مسلح
**دستور پیگیری
علل حادثه صادر شد**

ساعات سخت و سرد

گفت‌وگو با امدادگران و کارشناسان
درباره عملیات جست‌وجوی بالگرد

